

Posudek vedoucího na diplomovou práci Markéty Mottlové *Genderové kvóty v politice*

Formální stránka práce

Předložená práce má celkem 63 stran. Text práce je, kromě úvodu a závěru, členěn na další tři kapitoly, které jsou členěny na podkapitoly. Členění textu je přehledné a srozumitelné. Text samotný je napsán srozumitelným a čtivým jazykem. Autorka správně cituje a uvádí odkazy. Práci lze tedy po formální stránce považovat za spíše zdařilou.

Obsahová stránka práce

Tématem práce je, jak již napovídá název, problematika generových kvót v politice. Práce se tak nezaměřuje na některé současné diskuse spojené se snahou zvýšit zastoupení žen v rozhodovacích rolích v hospodářské oblasti. I tak je téma samo dostatečně široké, o čemž svědčí i záběr práce. První kapitola je jakýmsi teoretickým úvodem, který se snaží obhájit zavedení genderových kvót z pozice diskusí v rámci politické teorie. Hlavním tématem jsou koncepty deskriptivní a skupinové reprezentace a některé možné námitky proti nim. Další kapitoly se zaměřují jednak na vysvětlení příčin nízkého zastoupení žen v politice (genderové stereotypy, role politických stran, skleněný útes atd.), jednak představují kvóty jako formu opatření a porovnávají osud tohoto opatření v České republice a v zahraničí.

Práce je velmi kvalitně zpracovaná na základě studia relevantní literatury a čtenář v ní nalezne řadu podnětných tezí. Za nejzajímavější část práce považuji využití konceptu seriality genderu (Young) pro řešení klíčového problému deskriptivní a skupinové reprezentace, který spočívá v tom, že není zřejmé, co tvoří esenci či charakteristiku, která má být reprezentována. Lze se samozřejmě dotazovat, zda toto řešení, které sice uniká představě, že je nějaká esence, která má být reprezentována, a které „identitu“ skupiny definuje prostřednictvím jejich relačních vztahů v mocenském poli, skutečně představuje řešení problému. Zde se projevuje největší slabina práce, která spočívá v tom, že autorka pracuje s velmi omezeným repertoárem teorií reprezentace a lze se domnívat, že širší teoretický základ by autorce nabídl i jiné perspektivy. Je jistě škoda, že autorka vůbec nevyužila (nebo jen částečně) řadu klíčových přístupů v současné teorii reprezentace jako jsou teorie representative claim, práce o reprezentativitě Nadii Urbinati, či diskuse o symbolické a estetické reprezentaci (Disch, Laclau, Ankersmit apod.). Uznávám však, že zpracování všech těchto přístupů by odpovídalo spíše práci vyššího stupně než práci diplomové.

Druhý nedostatek práce spatřuji v omezené provázanosti mezi teoretickou a praktickou částí práce. Je jistě škoda, že řada pojmů, které autorka vypracovala v první části, zůstávají v druhé spíše nevyužity.

I přes uvedené námitky považuji práci za zdařilou a doporučuji jí k obhajobě s hodnocením v rozmezí výborně a velmi dobře.

V Praze 13. srpna 2014

Mgr. Jan Bíba, Ph.D.